

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DREVEK Editor
6117 St. Clair Ave. Henderson 6228 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$8.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.50.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 282 Wed., Dec. 2, 1942

REV. K. ZAKRAJŠEK:

Moje misli o kongresu

4. Kongres. Kongres, katerega sem jaz začel lani pripravljati, kakor sem omenil prej, sem nameraval, da bi bil 30. maja letos. Zakaj pa ta dan? Zamudili smo neizmerno važen dan. 30. maja letos je bil srebrni jubilej majske deklaracije, 25 let, ko je stopil naš slovenski narod po svojem zastopniku Dr. Korošcu pred Dunajski parlament in vsemu svetu prečital takozvano "majsko deklaracijo." Kako krasen dan bi bil to za naš narodni kongres. Kar Bog ga nam je na krožniku prinesel, samo izrabiti ga nismo znali. S kongresom bi proslavili ta jubilej. Kako mogočno bi ravno ta dan sam prinesel naš narod pred ves svet, ko bi po 25 letih prinesli mi ameriški Slovenci pred ves svet novo majsko deklaracijo! Kako mogočen poudarek bi dal dan sam našemu kongresu pred vsemi vladami. Sam dan bi klical svetu o strašni vnebovpiočji krivici, katero so naredili državniki pri Verzejski mirovni konferenci, ko so kot umazani trgovci barantali s slovenskimi dušami, ko so kar cel narod razkošali kot mesarji na štiri kose in si kot "chips" ž njim plačevali razne politične "igre," v katerih so zaigrali svoj svetovni mir in povzročili svetu današnji pekel! Kako bi mi lahko kazali bratom Srbom, ki delajo danes proti Jugoslaviji, naše delo za ujedinjenje in za državo, ko trdijo, da nismo ničesar storili! Kako bi lahko nazorno pokazali na našo s krvjo in morjem solza oškropljeno Primsko kot posledico njih barantanja! Kako drago je naš ubogi narod plačal ta "big little mistake!" Poglejte, kaj ste naredili! Poglejte, komu na ljubo ste takrat zaklali nedolžno jagnje, slovenski narod, in dajali njegove kose v žrelo sovragov, ki danes te meje izkoriščajo proti celemu svetu, proti tistim, ki so jih jim dali! Pokazali bi, kako grdo nas je zapadna Evropa plačala za stoletno zvesto stražo kot "Antemurale Christianitatis," ko smo skozi dolga stoletja z drugimi Jugoslovani krtavili in plačevali celi Evropi krščansko kulturo s svojo krvjo, mi pa umirali, trpeli in poginjali pod turškim bičem.

Klic tega mogočnega dneva bi ne mogla preslišati nobena vlada. Kako mogočno bi nam ravno ta dan odprl ušesa vseh vlad za naše zahteve, katere bi sedaj pa lahko z vse drugačnim tonom povedali, ker bi imeli podlago za to. Grešili ste! Popravite danes! Drugače ne bo miru!

Toda zamujeno se več ne da popraviti. Jaz povem odkrito, da sem imel 30. maja ves dan solzne oči, tako me je bolelo v dno duše, ko sem videl tako krasno možnost, pa sem moral z zamašenimi usti gledati ta dan — neizrabljen.

Zato bi pa predlagal: Ta letošnji kongres 5. in 6. decembra naredimo samo za domači kongres, za zasedanje našega slovenskega parlamenta tu v tujini. Ta kongres naj bo samo priprava na drugi kongres drugo leto 30. maja. Pa zamolčimo svoj letošnji greh in recimo, da proslavljamo jubilej, ki je sicer bil lani, pa ga mi šele 1943 proslavljamo, ker ga lani nismo mogli. Na vsak način pa naj letošnji kongres ne bo pravi kongres, temveč naj bo drugo leto! Tako bomo dobili časa dovolj, da se bomo dobro pripravili, o čemer bi se na kongresu dobro porazgovorili.

2. Letošnji program kongresa. Priznati moram pripravljenemu odboru, da je program dobro sestavljen za pravi kongres. Toda če ga premislim v luči mojih pojasnil do sedaj, ali ne vidite vsi sami, da se tega programa letos nikar ne lotimo! Zlasti ne druge njegove točke.

Kongresu so določili te točke:

1. Vojna in ameriški Slovenci. Da, ta točka je popolnoma na mestu in res modro postavljena! In če bo letošnji kongres samo to točko dobro rešil, je dosegel ogromni uspeh, katerega naj bodo sklicatelji veseli in ponosni nanj.

Na kongres bo skrbno pazila naša vlada USA. Mi smo ameriški državljani in imamo prvo in glavno dolžnost do Amerike. Kot ljubeznjiva mati nas je sprejela, ko smo potrkali na njena vrata kot revni krušni izgnanci iz svoje domovine. Dala nam je kruha in svobode, dala nam vse pravice svojih državljanov. Katera druga država na svetu je to dala našemu ubogemu slovenskemu izseljencu? Nobena! Hvaležnost in ljubezen smo ji dolžni. Danes je v krizi. Ali ni naša dolžnost, da ji damo vse svoje srce, vse svoje roke, pa tudi svoje žepe, kakor dajejo naši fantje in možje svojo kri za njo. Na tem kongresu moramo za to na vsa usta kričati, kaj smo Slovenci že naredili za USA od prvih naših pionirjev krščanske kulture pred sto leti, preko našega Adamiča in Lovšeta, do današnjega šolarčka, ki nosi svoje dime v šolo za War Savings Stamps.

Predlagam, da pripravljani odbor takoj razpošlje vsem društvom vseh naših organizacij, kakor tudi vsem župnikom, vprašalne pole, kjer naj vpraša:

1. koliko slovenskih fantov imamo v vojski, njih imena in kaj so?
2. koliko vojnih bondov smo Slovenci po vsej Ameriki kupili?
3. koliko ton "skrepa" smo nabrali?
4. v kakšnih odborih so naši Slovenci za pomoč državi, imena in odbore?
5. katero posebno delo smo Slovenci naredili, na pr. za USO itd.
6. katoličani, duhovniki, naj povedo, kako molimo v na-

ši "Molitveni organizirani front" za predsednika, vojake in državo, kar naš predsednik tako rad sliši in visoko ceni. Pripravljani odbor naj iz teh poročil potem sestavi celotno poročilo za ameriško in svetovno javnost. S tem "govorom" bomo pridobili Ameriko, da nas bo poslušala, odprli ji bomo srce in ušesa že tudi za drugi naš kongres, ko ji bomo povedali pa svoje zahteve. Mi imamo pravico staviti svoje zahteve Ameriki. Na pr. za Baragovega časa in za časa naših prvih pionirjev se je po revni Sloveniji po vseh farah vsako leto saj enkrat pobiralo mile darove, da smo plačali prve začetke krščanske kulture med Indijanci in belimi tista leta skoraj do 1890. To ji povejmo na vsa usta in to bo Amerika tudi razumela bolj, kot vse drugo. Po tem predloženem računu bi pa pri drugem kongresu rekli: Ta uboga Slovenija pa sedaj umira in prosi Ameriko varstva in pomoči. Ona je pomagala Ameriki, ko je bila v potrebi, sedaj prosi povračila, ko je ona v potrebi. Zelo napačno bi bilo, ko bi tega računa ne prednesli in ne vnočili. Zato se pa iz tega vidi, kako napačno je bilo, ko je lani odbor odklonil roko slovenske duhovščine, katero mu je ponujala.

II. točka je: Položaj Slovencev v Jugoslaviji in zamejnih državah ter njih bodočnost. Glede točke so moje misli že jasne iz zgoraj povedanega, ko sem govoril o narodnem programu. Pri tem letošnjem kongresu bi jaz mislil: odpravimo to točko prav na kratko, s splošnimi zahtevami po združenju svobodni Sloveniji, kot enakopravni državni enici v bodoči Jugoslaviji! In prav nič več! Vse drugo naj bo povedal drugi, boljše pripravljeni kongres, ko bomo vse točke premislili tako, kakor sem zgoraj povedal. Jaz mislim, da je sedaj pri tem kongresu veliko važnejše to, da bomo v ime naroda doma dvignili svoj mogočen glas v protest pred vsem civiliziranim svetom proti krutostim in nečloveškim postopanjem z narodom od strani njegovih morilcev. Stopimo pred ves svet in zatožimo te morilce naroda! Jugoslovanska vlada je z drugimi vladami izdala seznam morilcev narodov, katere že danes kliče pred svetovno sodišče na odgovor in za kazen za njih zločine. Kako nas je vse Slovence zbolelo, ko so tam v tem seznamu pozabili imena morilcev našega naroda! To moramo popraviti mi sedaj na tem kongresu in zakričati v širni svet: Tudi Slovenci so na strašni Kalvariji, kjer jih pribijajo na križ. Zato tudi ti in ti slovenski morilci v seznam obtožencev celega sveta!

Bog pa obvari, da bi na tem kongresu že začeli govoriti o kakih mejah, če bi začeli govoriti o notranji uredbi nove bodoče države, kakoršna pač bo! Osmešili bi se nesmrtno. Saj yendar danes niti načrtov ni, kakšna bo naša država. Kako naj govorimo o upravi hiše, ko niti načrtov za njo ni, ko ne vemo kakšna bo? Takó bi rekli, da delajo otaroci na pa resni ljudje. Danes nam hiša gori, dom se podira. Danes samo eno delo: Gasimo! Rešujmo! Branimo! Kako prav je glede tega pisala "Ameriška Domovina." Vsak mislec Slovenec ji mora dati prav. Kako stopi danes z nami, vem veliko jaz. Se več vedo na pr. g. minister Snoj in drugi naši člani slovenske delegacije. Ko bi sklicatelji kongresa vse to vedeli, kakor vedo drugi, prepričan sem, da bi to točko drugače postavili, in meni dali v celoti prav.

BESEDA IZ NARODA**O slovenskem kongresu**

Dr. Ivan M. Čok,
predsednik "Jugoslovanskega odbora iz Italije"

Z zanimanjem sem zasledoval zadnje čase pisanje slovenskega časopisa o slovenskem kongresu, njegovi potrebi in njegovih nalogah. Tudi jaz sem imel in imam v tem pogledu svoje stališče, toda, z ozirom na to, da ima biti to kongres ameriških Slovencev, jaz pa sem v Ameriki le začasno, nisem smatral za primerno, zavzemati javno stališče. Odbojcev je morala pa-sti od strani ameriških Slovencev samih.

Sedaj je situacija razčiščena v toliko, da je prevladalo složno mišljenje, da je kongres potreben, in da je gotovo, da se bo kongres zares vršil 5. in 6. decembra t. l. Z ozirom na to, mislim, da se ne bo moglo smatrati kot neko vmešavanje v vprašanje potrebe slovenskega kongresa, ako v tej situaciji kot Slovenec in jugoslovanski državljani ter kot predsednik "Jugoslovanskega odbora iz Italije" povem svoje mnenje: da je kongres ameriških Slovencev ne le neobhodno potreben, nego da je velika škoda, da se ni že zdavnaj vršil. Neobhodno potrebno je, da se Slovenci v Ameriki organizirajo in da dajo svojim bratom v domovini vso pomoč, katero jim morejo priti v teh težkih časih. Nobenega dvoma ni, da slovenski narod v stari domovini to želi in pričakuje od svojih bratov v Ameriki in jaz mislim celo, da so oni tam doma prepričani, da taka organizacija Slovencev v Ameriki že dolgo obstoji in funkcionira s polno paro.

Se več. Ne le Nemci, ampak tudi bratje Hrvati in Srbi v Ameriki bi morali obdržati svoje kongrese, se organizirati in

potem sklicati skupen jugoslovanski kongres, ki naj bi izbral poleg slovenskega, hrvatskega in srbskega Narodnega sveta tudi skupni Jugoslovanski narodni svet v Ameriki. Pomislite samo, kakšen velik efekt bi se dosegel v zunanjem svetu, če bi se bilo že pred letom in pol — takoj ko so fašisti napadli Jugoslavijo — tako postopalo in izbralo skupno narodno vodstvo, v katerem bi bili najboljši predstavniki Slovencev, Srbov in Hrvatov, ki bi med sabo razčistili vse naše politične probleme in se zedinili na skupen program. Pod dobrim, poštenim in odločnim vodstvom bi taka organizacija ne samo bila v stanju da prepreči mnoge zablode in grehe, ki so se v tem času — deloma tudi radi naše notranje disorganizacije — zagrešili, ampak bi mogla celo bistveno pomagati in koristiti toliko slovenski, hrvatski in srbski, kolikor tudi splošno jugoslovanski stvari.

Toda v poslednjih izvajanjih se hočem dotakniti le slovenskega kongresa, ker je to vprašanje momentarno najbolj aktualno.

Dejal sem, da je kongres neobhodno potreben in da je škoda, da se ni že zdavnaj vršil. Obrazložiti to trditve ni težko. Danes se v svetu bije največja in najtežja borba, kar jih pozna zgodovina. V borbi niso samo posamezne države, ampak cel svet. Borba je, posebno v njenem centru, v Evropi, neverjetno ostra in surova. Oba nasprotnika — zavezniki in fašisti — si medsebojno grozita in obljublja boj do kraja, do "popolne zmage." Žrtve so že dolej bile težke in strašne in bodo predno bo konec, še mnogo težje. Največje žrtve bodo pred krajem borbe. Tudi posledice bodo ogromne. Ne le da bo karta sveta temeljito spremenjena,

cel družabni red človeške družbe je v temeljitem preosnovljanju. In tudi ta preosnovitev bo imela svoje posledice na tvorbo in na medsebojne odnose povojnih držav.

V okviru tega svetovnega preprata igra Slovenija važno vlogo predvsem radi svojega geografskega položaja: leži v sreu Evrope, na križišču treh glavnih evropskih ras: slovanstva, germanske, latinske. Slovenija je naša last, a plen Germanov in Latinov. Od tod v tej grozni kataklizmi strašne žrtve, ki jih mora Slovenija prenašati. Z ozirom na požrešnost Germanov in Latinov v pogledu naše zemlje in z ozirom na neverjetno brutalnost in cinizem njihovega postopanja proti vsemu, kar je slovanskega, ni pretirano reči, da je sam obstoj Slovencev kot naroda na kocki.

To ni samo sentimentalna fraza ali strašilo nam samim, da bi se bolj zavedali svojih dolžnosti. Zato obstoje dokazi. Pred mano leži na mizi geografska mapa, ki sem jo te dni dobil iz Italije. Ima obliko stenske karte in ima nadpis: "Evropa politika" (politična karta Evrope). Izdal jo je poznani "Geografski institut De Agostini v Novari," ki stoji pod uradno italijansko kontrolo. Na njej je zarisana cela Evropa. Zapadna meja Jugoslavije začneja šele vzhodno od Reke in teče po slovensko-hrvatski meji proti severu do Ogrske. Vzhodno od te meje leži "Croatia" (Hrvatska), ki gre na severu od reki Dravi do njenega izliva v Donavo in ob Donavi do Zemun. Na to gre po stari srbsko-avstrijski meji ob Savi in Drini ter ob bivši črno-gorsko-hercegovinski meji do Jadranskega morja. Pri tem pa pripadajo Italiji: Dalmacija, med Velebitom in Dinaro ter morjem do južno od Splita; dalje, razen Brača in Hvara, vse dalmatinsko otočje; in končno Kotorski zaliv s široko okolico, ki gre proti severu do blizu Dubrovnika, na jugu zajema Biudrio in, seveda, prvorazredni strateški objekt Lovćen. Z drugimi besedami: Hrvatski državni priznavajo vse one kraje bivše Avstro-Ogrske, kjer prebivajo Hrvati in Srbi; odvezli so ji "samo" to-le: Reko, skoro celo Dalmacijo (brez Dubrovnika) skoro vse otoke (brez dveh) in Kotor z Lovčnom. Vse to si je vzela Italija za sebe. Malenkost! Vojvodino so velikodušno poklonili Madžarom.

Na vzhodu te "Hrvatske države" sta dve državi: Srbija in črna gora, obe samostojni in neodvisni druga od druge. Srbija ima meje od pred letom 1912 do Ristovca na jugu (t. zv. predkumanovska Srbija!). Celó južno Srbijo (Macedonijo) so podelili na dva dela z linijo, ki gre od Ristovca do Ohrida. Vzhodna polovica (s Skopljem) gre Bolgariji, ki dobi vrujen tudi caribrodski okraj, katerega je izgubila po prvi svetovni vojni. Druga polovica pripade Albaniji.

Tudi črna Gora ima stare meje iz leta 1912 s tem, da ji je odvzet Lovćen.

Slovenije na karti sploh ni več, ker je razdeljena po današnji demarkacijski liniji med nemško in laško okupacijo. Južni del je dan Italiji, severni Nemčiji, Prekmurje Madžarski.

Ta karta, ki pokazuje uradne italijanske aspiracije, je zelo značilna in podučna. Na nji ni več Slovenije in ni več Jugoslavije! Jugoslavijo so razbili na slabo Hrvatsko (ki so jo oropali najvažnejših delov), na malo in slabo Srbijo in na še manjšo in slabšo črno goro (kateri se vzeli Lovćen). SLOVENIJE PA SO IZBRISALI IZ LICA ZEMLJE.

Ni dvoma, da se nemški načrti v glavnem strinjajo z italijanskimi; spor bi bil k večjemu v tem, kaj naj si prisvoji Nemčija od onega ozemlja, ki

si ga prisvoja Italija.

Torej če bi zmagala osovina, Slovenije ne bi bilo več.

Toda osovina ne bo zmagala, zmagali bodo zavezniki.

Dobro! Ali pa smemo biti mirni in sigurni za slučaj zmage zaveznikov, da bo Slovenija živela, da bodo svobodni vsi Slovenci, da se uresniči naš stoletni ideal "Zedinjene Slovenije," da pride do zedinjene Slovenije v okviru velike, močne, demokratične Jugoslavije? Na žalost, na to vprašanje ne moremo odgovoriti brez drugega pozitivno. Nobene garancije za to nimamo. Niti jugoslovanska vlada nam je do danes še ni dala. Gotovo je ona sama od zaveznikov ni še dobila. Javnosti tudi ni znano, če jo je zahtevala.

Pač pa imamo iz držanja zaveznikov ves razlog, da se bojimo, da naše pravice in svete zahteve pri njih dolej še niso našle dovolj razumevanja. Nasprotno, mi vidimo, da se od zavezniške strani pokazuje toliko naklonjenosti nasproti našim in njihovim skupnim sovražnikom Italijanom, da tega naravnost ne moremo razumeti.

Glavni nasprotniki naših svetih nacionalnih pravic in upravičenih aspiracij so Italijani. Oni so nam po prvi svetovni vojni ukradli velik del naše slovenske zemlje in najboljši del našega naroda. S tem so v teku 20 let postopali tako, da je to sramota za Italijo, pa tudi za ves civilizirani svet. Odločno in neizprosno zahtevamo, da se ta krivica, popravi in da se nam vrne svoboda, na katero imamo enako pravico kakor na pr. Angliji in Amerikanci.

Kakor v zadnji vojni tako tudi v tej zavezniški govorijo in obljublajo svobodo vsem narodom po tej vojni. Atlantski čarter govori, kakor svoječasno Wilsonove točke, odločno v naš prilog.

Pri vsem tem pa imajo neke italijanske grupe v inozemstvu drznost, da zahtevajo, da ostanejo dosedanje meje Italije neokrnjene. S tem javno zanikajo principe atlantskega čarterja. In to niso Italijani-fašisti, temveč Italijani, ki trdijo, da so proti fašizmu, proti današnji uradni Italiji, da so za demokracijo, za resnico in pravico, ter da so na strani zaveznikov.

In zavezniki? Kakšno vlogo igrajo oni pri vsem tem? Moramo priznati, da nam popolnoma nerazumljivo, ker nelogično, neprilodno, absurdno.

Od zavezniške, ameriške in angleške, strani se naravnost iščejo prilike, da se Italijanom in italijanskemu narodu, ali vsaj onemu delu, katerega trdijo gori omenjene demokratske in anti-fašistične grupe da predstavljajo, izkazuje in ponuja prijateljstvo in naklonjenost.

Mi razumemo razloge. Spekulacijo take politike zavezniških diplomatov: Zeljijo Italijo oddvojiti od Nemčije in jo iz sovravnika napraviti — zaveznika; moramo pa poudariti, da je po našem mišljenju taka politika popolnoma pogrešana. Pred vsem, ker bazira na napačni podlagi, da je to vojno v Italiji hotel le Mussolini in dueat ljudi okoli njega, vsi drugi da so proti vojni in proti fašizmu. To je težka zabloda. Mi, ki Italijo in Italijane dobro poznamo, vemo, da to ni res in da je resnica čisto drugačna.

Vsi, ki smo živeli pod Italijo in pod fašizmom, smo videli, da je bila — na žalost — ogromna večina Italijanov solidarna s fašizmom. Italijanskemu narodu so zelo konverirali uspehi

(Dolje na 3 strani)

Društvo Doslužencev

Samostojno podporno društvo Doslužencev je na svoji letni seji izvolilo sledeče uradnike za leto 1943: predsednik Andrew

Lekšan, podpredsednik Mila Klemenčič, tajnik-blagin John J. Kikol, zapisnikar Frank Kuhar, zastavonoša Martin Stanjšek, nadzorni odbor: Frank Kuhar, Jakob Braniselj, Frank Virant; zastopnik za društvo sejo in obenem za Klub društev SND Frank Virant, zastopnik za Skupna društva sv. Vida Mike Klemenčič, zastopnik za Slovenski narodni kongres Andrew Lekšan in John J. Kikol; zdravniki: dr. Karlo dr. Oman in dr. Skur.

Društvo je tudi sklenilo, da bo zborovalo še nadalje po starem, to je, vsako četrto nedeljo v mesecu ob deveti uri dopoldne v starem poslopju SND. Članstvo na tej seji je tudi sklenilo, da se za časa vojne opusti časten pogreb za umrli članom. To pa radi tega, da nam ne bo treba puščati dela v takih resnih časih kakor se baš sedaj nahajamo in ko so delavci tako nujno potrebni v tovarnah. Društvo bo preskrbelo pogrebe in plačalo \$75.00 smrtnine.

John J. Kikol tajnik

Zanimanje za kongres

Waukegan-North Chicago Ill. — Naša slovenska naselbina bo prav dobro zastopana na Slovenskem narodnem kongresu v Clevelandu. Od tu bo poslalo zastopstvo obstoječe iz 16 delegatov in delegatkinj. Organizacij, skupine, društva in fakulteti sodelujejo pri tej akciji, slededeči: fara Matere Božje, slovenski narodni dom, društvo Roka ABZ, društvo Sloga S. P. J., Slovensko samostojno društvo, društvo sv. Ane KSKJ, društvo sv. Jozefa KSKJ, društvo Vitezov sv. Jurija, društvo Moška Enakopravnost, SNP, odsek Slovenskega narodnega doma, Slovenska čitalnica, župniški odbor Rdečega križa, društvo Little Fort SNP, Fireman-gan-North Chicago Co-op, Slovenski Sokol, CIO Local 111, USA, Sacred Heart Court Co-op, Women's SOF, društvo sv. Društvo v ženski odsek Co-op.

Delegatje in delegatkinje so bili do sedaj imenovani po izvoljenosti so sledeči: od fare Matere Božje, bodo naznanjeni kratkem po župniku Rev. M. Hitiču, nadalje so: Anton Kralj, Joseph Zorc, Frank Nagel, Math Slana, Sr. Lawrence Ogrin, John Zalar, Antonija Jezek, Frances Drobnik, Jem Stanovnik, Dr. Andrew Furber, Helen Jereb, Albina Furber, Martin Judnich in Jakob Mesner.

Delegacija se bo odpeljala v Waukegana v petek zvečer 5. decembra in pride v Cleveland krog osme ure jutraj 5. decembra.

Joseph Zorc

Nek farmar je hotel prodati svoje posestvo. Zemlja je ležala bolj v kamenitem kraju, predelki so bili slabi. Pa se je potil v mesto k prodajalcu in ljiljš in mu pove o svoji nameni. "Dobro," reče prodajalec, "šo farma bomo kaj lahko prodali. Čakajte, bom jaz spisal oglas, da ga dal v lokalni časopis, bodo kupci kar tepli za farmo." Agent se vsede in napiše oglas, katerega prebere farma ju. Ta zvesto poslušajo, oglosa: Ko je agent končal, ogrosi farmar, naj prebere oglos še enkrat. Ko to stori, farmar:

"Veste, sem se premislil in bom prodal. Za tako farmo, ki jo vi tukaj opisujete, sem gledal vse življenje. Nikdar nisem našel, da je moja farma tako lepa, če bi jo prodal. Pa zdravi ostane."

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

to je bil prvi. Iznena-
pridržal konja.

—! Ljudje so jezdili
ob reki do canona, je našel le

eno sled.

Molče so gledali ujetniki po-
čenjanje belih. Tudi vso pot

do Grand Riverja niso zinili be-
se. Oči so se jim odpirale,

spoznali so, da je njihov načrt
belim znan. Povesili so glave.

Odjezdili so iz doline Grand
Riverja po sledi trampov. Svet

je bil kamenit, nič ni škodilo,
da je bila sled dvojna, slabo je

bila vidna na skalnatem dnu
canona in tudi bistre oči Uta-

hova bi ne razbrale, da je jezdi-
lo po njem nad sto ljudi.

Počasi in v številnih ovinkih
se je dvigala soteska. Na robo-

vih je bila obraščena z grmov-
jem in drevjem. Potok je do-

bival mnogo pritokov od desne
in leve iz ozkih in strmih doli-

nic. Po enem takih dotokov je
krenil Winnetou kvišku, dolina

je bila kakor četrt ure še precej
široka, pa se je nenadoma zo-

žila v razpoko, ki se je kmalu
odprla v zeleno, visoko ležečo

kotlino.

Tam je Winnetou obstal.

"Tale kotlina je kakor ustva-
rjena za počitek! Naši konji

so utrujeni in gladni, tudi nam
bo dišalo, če dobimo kos peče-

ne antilope. Razjahajmo in za-
kurimo!"

"Utahi nas bodo našli —!"
je pripomnil Old Firehand.

"Za dne še ne bodo prišli in
nam tudi nič ne morejo. Varni

smo, če postavimo stražo v raz-
poko. Sicer pa se ne bomo dol-

go mudili."

Postavili so stražo, priveza-
li ujetnike k drevju, spustili

konje na pašo in zakurili. Suh-
ljadi je bilo dovolj med grmič-

jem, ki je stalo ob izviru poto-
čica. Sočna antilopa je bila

kmalu pečena, vsak je dobil
svoj delež, tudi ujetniki. Piti

pa jim je dal lord iz svojega
pločevinastega kozarca.

Vobče je bil izvrstne volje.
Ko se je najedel, je izvlekel

svoj slavni "zapisnik."

"Vpisati moram na vajn ra-
čun nekaj doživljajev!" je de-

jal Humpty Billu in stricu
Gunsticku.

Pridno je sešteval, koliko že
znaša njuno "dobro-imetje."

"Staviva?" je podjetno dejal
Billu.

"Čemu?"

"Da sem vama že dolžen nad
tisoč dolarjev."

"Ne stavim!"

"Škoda! Dobil bi stavo."

"Mi je zelo ljub!"

Sicer pa bodete, sir, še danes

vkupili nekaj sto dolar-

jev!"

"Zakaj? Novi doživljaji?" je

obrvl.

"Računam, da prav kmalu!"

"Kje?"

"V tisti Dolini jelenov. Tam

nas čakajo Utahi in spoprijeli

se bomo, če se ne motim."

Odpravili so se. Pod vodst-

vom Winnetoua so jezdili po

pobočju travnatih kotline navz-

gor, čez sedlast greben, spet

navzdol in prišli po labirintu

sotesk, dolin in canonov, ki so

vsilili v isto smer, v široko, pu-

sto, ure dolgo skalno sotesko.

Ogromne stene so se dvigale na

desni in levi, skale so ležale na-

kopičene na dnu, niti bilke ni

bilo videti. Težko je bilo najti

sled trampov na takem skalo-

vitem svetu, le tu pa tam je pri-

čala od konjskega kopita opras-

skana skala ali pa kamenček,

zavajen v stran, da je nekdo

jezdil po soteski.

Winnetou je pokazal pred se-

be in dejal:

"Čez dve uri se bo tamle na-

gnila soteska v veliko, zeleno

Dolino jelenov. Ne bomo pa

jezdili naravnost, na levo bo-

no krenili, da pridemo od stra-

ni v dolino.

(Dalje prihodnjic.)

O SLOVENSKEM KONGRESU

(Nadaljevanje z 2 strani)

fašizma. Pri tem jih niso prav
nič ženirale barbarske in nehu-

mane metode fašizma, samo da
je Italija od tega imela korist.

Hočete vzgled? Evo jih! Proti
slovenski manjšini pod Italijo

se je fašizem zaklel, da jo bo
uničil. Posluževal se je v to svr-

ho najnemoralnejših in sramot-
nih metod in sredstev. V Trstu,

in Istri, v Italiji, kateri Italijan
je vstal proti temu? Nobeden.

Kdo je pomagal fašizmu pri-
tem? Vsi Italijani skoro brez

razlike. In o priliki napada na
Slovenijo, tega nemoralnega in

strašnega čina? Kako se je po-
našal italijanski narod? Niso

samo vojaki "vršili svojo dolž-
nost," ampak se je cel narod,

vojaki kot civilisti, z navduše-
njem in nepopisnim ponosom vr-

gel v to avanturo, da ustvari
"italijanski imperij."

V sedanjo vojno se je Musso
vrgel iz čiste spekulacije. Raču-

nal je, da je Francija zlomlje-
na, Britanija nepripravljena,

Hitler vsemogočen. Pridružiti
se mu, biti štiri dni v vojni, os-

tati brez žrtev, deliti bogati plen
z njim in pobrati tako poceni

Nico, Savojo, Tunis in ne vem
še kaj — "chi non peccare!"

(kdo ne bi grešil, ko se mu nu-
di taka sijajna prilika)? Toda

tak spekulant v onem momentu
ni bil samo Musso, niso bili sa-

mo fašistični kaporjoni, nego
je bil tak spekulant — ves ita-

lijanski narod. Če bi se ta spe-
kulacija (v slučaju Hitlerjeve

zmage) posrečila, bi jo sprejeli
vsi Italijani (jo slavili kot "naj-

večji uspeh latinskega genija,"
kot najslavnejšo stvar svoje

zgodovine, a Musso bi proglasi-
li za svojega — boga. Da se je

spekulacija ponesrečila, je res.
Da je danes položaj Italije obu-

pen, je tudi res. Ravno tako je
res, da so vsled tega sedaj po-

stali Italijani "antifašisti." Am-
pak v tem smislu je danes goto-

vo največji antifašist — sam
Musso. Ponujati sedaj nagra-

do ostalim Italijanom, ki so po-

stali "antifašisti," ko so videli,
da so jo polomili, je velika kri-

vica nasproti Mussoliniju. Ako
kdo zasluži sedaj za to nagrado,

jo zasluži najprej on, ker nih-
če kot on ne ve, kako grozno jo

je polomil.

Ko sem lani v Egiptu nabiral
med italijanskimi ujetniki-Slo-

venci in Hrvati prostovoljce za
borbo na strani zaveznikov pro-

ti fašizmom, se ne saro noben
Italijan ni prijavil za prostov-

oljca, ampak so z neverjetno
drznostjo nastopali proti na-

šim fantom in jim žugali z os-
veto njim in njihovim druž-

nam, če se prijavijo za prostov-
oljce. V raznih taboriščih so

italijanski ujetniki napravili iz
zemlje, peska, pa tudi iz kame-

na (če so ga dobili) spomenike
— Mussoliniju in razne faši-

stične embleme s fašističnimi
napisi. V angleških taboriščih

gotovo na to niso bili prisilje-
ni.

Politika State Departmenta
in Foreign Office dokazuje, da

Anglosaksoni še ne poznajo Ita-
lijancev, njihovih razmer, nji-

hovega značaja. Varajo se an-
glosaški diplomati, če mislijo,

da bodo z lepimi besedami in
obljubami pridobili Italijane

za sebe, za odkritosrčno sode-
lovanje. Dvajset let fašistov-

ske megalomanije je italijan-
ski narod popolnoma preobra-

zilo; od prilike kakor nacizem
Nemce. Toliko deklaracij je

bilo o Jadranskem morju kot
italijanskem jezeru, o Balka-

nu kot italijanskem mostu za
"širjenje italijanske kulture"

proti nekulturnemu vzhodu, o
Sredozemskem morju kot "ma-

re nostru," o nenasitnem in
požretnem ter hinavskem Al-

bionu, o zabiti, kretenski in
predrzi anglosaksonski buči,

o smešnih in neresnih Ameri-
kan-kih, ki ne znajo kot gumo žve-

kati, o yelčini in "primatu"
italijanskega naroda, o slav-

nem italijanskem imperiju, ki
bo zavladal nad Sredozemljem

in vsemi njegovimi obalami,
nad Afriko, nad Orientom, o

protektoratu nad vsemi Arab-

ci, nad Muslimani itd., itd., itd.
Pa niso bile samo deklaracije,
ni bila samo uradna politika,

ki je šla v tem pravcu, ampak
se je narod vzrejal v tem duhu

potom knjig in drugih publika-
cij ter predavanj na univerzah,

po srednjih šolah in potom dru-
gih institucij!

Da, da, Musso ni nič manjši
manijak kot Hitler. Toda, ka-

kor Hitlerju ne bi vsa njegova
abnormalnost in megalomanija

nič koristila, da ni bil za njim
skoro ves nemški narod, ravno

tako ne bi Mussoliniju pomaga-
lo njegovo žabje napihovanje,

da se ni z njim vred napihaval
cel narod — vstaja v Italije

in odeppljenja od Nemčije —
ne bo; in to ne le radi tega, ker

tega Nemci ne bi dopustili, am-
pak tudi ker Italijani sami te-

ga nečejo; še vedno je večina
fašistična ter antibritanska,

antifrancoska, antiruska, anti-
zavezniška. Vsako drugo pri-

kazovanje situacije o Italiji je
nerealno in tendenciozno.

Do posledic, ki jih želi an-
glosaška propaganda, pa ne

pride tudi radi tega, ker to
propagando v Italiji smatrajo

kot slabost in ne kot odkrito-
srčno naklonjenost.

Edini argument, ki bo v Ita-
liji izdal, to je — udarec. Uda-

rec v Egiptu in Libiji ter bom-
bardiranje italijanskih mest —

to so edina lekcijska, ki bo imela
uspeh, če se bo nadaljeval.

Ta anglosaška propaganda
pridobivanja Italijanov za za-

veznike pa ima drugo, nepri-
jetno plast: vzbuja pri nas Ju-

goslovanih, in posebno pri nas

Slovenih, čudne občutke. Jmi
smo doprinali in doprinala-
mo zavezniški borbi ogromno.
Absolutno vzeto morda ta do-
prinos ni tako velik, toda rela-

tivno, ako se vzamejo vse okol-
nosti v poštev, je morda večji

neko kateri koli drugi. In pri
vsem tem mi za svoje nacional-

ne ideale in cilje, za katere se
borimo — in edino zanje se bo-

rimo — ne moremo dobiti od
zaveznikov nobene obljube ali

izjave, Italijani pa, ki se že dve
leti borijo proti zaveznikom,

v Afriki, na Ruskem, ki potap-
ljajo bojne in trgovske ladje

zaveznikov v Sredozemlju in po
oceanih — so spoiled child, en-

fant gate zaveznikov, in to ce-
lo enfant gate, ki noče poslušati

in ki se ponudbam zavezni-
kov zaničljivo smeje. Ali ni

vloga zaveznikov nekoliko ču-
dna?

(Dalje prihodnjic.)

Steven Clisshold o dr. Mačeku

London, oktobra (Radio pre-
jemna služba) — Steven Clis-
shold, Anglež in velik prijatelj

Jugoslavije, je zopet govoril na
londonskem radiu ter poudar-

jal neomajno trdnost dr. Ma-
čeka napram vsem lokavim in

nasilnim, prijaznim in z grož-
njami podprtim poskusom

Nemcev, da ga pregovore in pri-
dobe za sodelovanje.

Dr. Maček je vse ponudbe
odbil in jih še vedno odbija.

Najprej so poslali k njemu am-
basadorja Kaše-ja, potem gene-

rala Lohr-a, poveljnika nemške
vojske na jugovzhodu. Ali tu-

di grožnje niso nič pomagale.
Zvest je ostal principom Stje-

pana Radića in interesom svo-
je domovine. S tujcem se on

ne pogaja.

CHRISTMAS SEALS

... Protect Your Home
from Tuberculosis

DELO DOBIJO

Delo dobi

Moški ali ženska, mlad ali
star za delo na lotu za parki-

ranje. Poln ali samo delni čas.
Lahko delo, dobra plača. Vpra-

šajte na 3676 E. 78. St. pri Aet-
na Rd. (283)

Delo dobi

Strežkinja za gostilno, ki ima
v tem izkušnje, dobi delo podne-

vi; delo je 8 ur in dobra plača.
Zahteva se priporočila. Vpra-

šajte na 4426 Hamilton Ave.
(284)

STALNA POZICIJA ZA 200 ŽENSK IN DEKLET (starost 16 do 50)

Moderna, sanitarna tovarna, ki de-
la otroške obleke. Zdravniška potre-

ba na razpolago. Podružnica javne
knjižnice. Nobeno predznanje po-

trebno; mi vas izučimo za dobro pla-
čano pozicijo; plača od kosa.

K A Y N E E C O.
AETNA RD., PRI BROADWAYU
Zgledite se na Employment Office
od 8 do 10 zjutraj.

Priglasite vojake za božično število

Ime in priimek
Služi pri: U. S. Army Navy Marines
Coast Guard Air Corps Merchant Marine
Ime in priimek dekleta
Služi kot: Nurse WAAC WAVE
Ime in naslov staršev ali sorodnikov

OPOMBA: Pišite imena različno. Ni treba pisati vsakega vojaka
naslova, ker se njih naslovi vedno spreminjajo. Zaznamujte samo vojaško
ednino, pri kateri služi, s tem, da napišete v določni vrstici besedo "da," ali
pa samo kekirajte z navadno navpično črto.
Izrežite ta kupon in ga pošljite takoj ali najkasneje do 10. decembra na:
Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

IZVEŽBANI OPERATORJI

na

Boring Mills

(Horizontal ali Vertical)

Large Planer

Plača od ure, in overtime
Ako ste zdaj zaposleni pri voj-

nem delu, se ne priglasite.

WELLMAN ENGINEERING

7000 Central

(283)

OSKRBNICE

v starosti od 21-44 leta. Mo-
rajo govoriti nekoliko an-
gleščine in isto razumeti.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"Pripeljite seboj tudi gospo-
co Palfin!"

Cesarica išče z levo roko opo-
re, kar brzo stopi k nji lajt-
nant; cesarica je položila svo-
jo roko na njegovo ramo.

Cesar se posmeje: "Na eni
strani celo rimsko cesarstvo in
na drugi hiša Hendelov. Glejte,
moja cesarica ne izgubi
ravnovesja."

Stari Joahim Hendel je stal
in čakal pri vratih. Z viteškim
počesčenjem je stopil izmed
svojih nečakov pred cesarja.

Cesar pravi:

"Gospod Hendel, dobro ste
delali danes, nikoli vam ne
bom pozabil. Odbil sem Vašo
prošnjo, pa kljub temu ste rav-
nali kakor zvest mož. Orožja
sicer ne sprejemem od Vas, ne
spodobi se, dobim ga iz Avg-
burga, pa taka zvestoba odte-
ta tisoč oboroženih jezdecev."

"Najmilostivejši gospod, kar
sem storil, bi storil marsikdo.
Zaradi orožja sem dal besedo
in prosim, da jo smem držati."

"Od tebe ne vzamemo nič-
esar v dar!" pravi cesar, ki se
mu zaničljivo napihne habsbur-
ška ustnica, vendar ga veseli.
Hendel ne odjenja. "Zares, ti
si nam zvest. Če bi tebe ne bilo
bi bila danes iz tega gradu tu-
leč zletela v deželo furija mo-

ritve z gorečo bakljo v roki."

Spremistvo je šlo skozi dvo-
rano, ki jo krasijo mnogo krva-
vih mučnikov, zelo stare po-
dobe nekega tirolskega slikar-
ja. Tu so prišumele nasproti
škratordeče, pavovo modre, bi-
serno bele svilnate dvorne da-
me, vse obložene z dragimi ka-
meni, zasenčene z visokimi pe-
resnimi klobuki, z bledimi, pre-
strašenimi obrazi. Pred njimi
je tekel grajski grof. Grda star-
ka je držala v rokah rutico,
ki se je cedila jesiha, tri lepe
deklice so nosile srebrne stekle-
nice, gobe in kozarce, polne di-
šav.

"O gorje nam, gorje, da bi
bile daleč proč od tod," so to-
žile in vpile, "o to nesrečno me-
sto, o naša uboga cesarica!"

"Pa, glej, Febenija, glej, So-
fija, saj ni bolna... glej, ka-
ko veselo stopa med Njegovim
Velikanstvom in... kdo pa je
na levi, stopa kakor mestni vo-
jak, in najvišja gospa — za bo-
žjo voljo — ga drži za roko?"
Tu je stalo sedem dvornih dam
in je delalo obraze, kakor ravn-
no toliko Lotovih žen. "Glejte,"
je rekla cesarica s srebrnim
glasom svojemu spremljeval-
cu, "te prihajajo, kakor bi me
že držala smrt za vrat. Glejte,
gospod Hendel, kake zajke!"
Dvignila je svojo, od demantov
se bleščečo, polno roko in je ži-
vahno kazala po dvornih da-
mah in jih Hendelnu imenovala
eno za drugo: "Febenija Bern-
itajnska, zajka; Marjeta Ana-
berska, zajka; Sofija Palfin,
ljubka zajka — Sofija je
zelo ljubka," hvali cesarica čr-
nooko ogrsko deklico. "Zna raz-
ne igre na kroglice, zna laško
peti — fino — je res ljubko de-
kle, gospod, recite, če ni zala?"

— Tako govori lepa cesarica,
ki rada moži svoje častne go-
spice, če tudi le v mislih. —
Mladi človek ponosno pogle-
da hvalisano deklico in si mi-
sli: "Lepih gospic je dosti, ma-
la muca, imaš li denar? Jaz
sem Hendel, princezinja lahko
dobim." Cesarici — pri svojih
devetnajstih letih ima že izkuš-
njo — reče: "Kadar izhaja soln-
ce, niti zgodnja danica ni več

lepa."

Cesar je dopadljivo zamr-
mral: "Dobro si jo pogodil." —
Cesarici obličje je zardelo,
res fino se je odrezal... Ro-
žnati ustnici je stisnila ter mu
je posvetila: "Moja Zofija je
najlepše dekle daleč na okoli,
in če rečem jaz, Vi ne smete ta-
jiti. Pa povejte mi, gospod
lajtnant, kaj pomeni bazelska
smrt, ki ste jo imenovali preje,
ko ste izganjali stare gospode
—?"

Spremistvo je dospelo v lov-
sko dvorano, v kateri je bila
vsa oprava s stenski okraški
vred iz jelenovega rogova. Iz
daljave prihaja govorjenje in
šumljanje grajskega vodnjaka.
Šumenje vodopada tu ni bilo
slišati. "Najmilostivejša gospa
—," pravi Hendel in si misli:
Bilo ji je slabo, pa je vendar
vse slišala, dobra ušesa ima!
... "Svetla gospa, bazelska
smrt je zelo neuljudna in vleče
opa za duhovsko suknjo — v
grob..."

"Fej," je rekla, "kaj takega
—!"

"Res, to je hudo, še huje,
kar pri tem govori!..."

Zenske z jesiham in dišava-
mi se rinejo k cesarski gospe,
dvorna mojstrica divje gleda,
gleda, češ, to so sami krivover-
ci, tudi — brez dvoma — ta
mladi vojak, kaj neki pripove-

duje cesarici, kar se ne spodo-
bi? Tiho naj bo!"

"Kaj je rekla smrt?" je
vprašala cesarica.

Mladi Hendel se nagne pro-
ti cesarici ter odgovori nekol-
ko nagajivo v francoskem jezi-
ku: "Živeli ste zares kakor pra-
vi menih. — Zelo ste množili
zaklade samostanske. Bili ste
velik služabnik božji, mnogo
ste pili, dobro živeli. Treba je,
da vas ustavim na potu takega
dela."

Tuji jezik je dajal njegove-
mu glasu neko mehko, tako
da so se sramotilne besede sko-
raj ljubezno glasile.

Najvišja dvorna mojstrica,
ki je razumela francosko, je
zasopla: "Oh!" Cesar se je pa
glasno nasmejal, kakor se že
deset let ni tako, smeje se in
govori vedno na lažno.

"Povejte, gospod lajtnant,
kje ste se naučili tako lepe
francoščine? Govorite kakor
Francoz."

"Že kot otrok sem se naučil
od laške dojnice, Velikanstvo."
— "to je jezik njegove rajne
matere," se je oglasil stari Jo-
ahim Hendel, ki je korakal s
spremistvom pazeč na vsako be-
sedo.

Cesar se je čudil.

"Kako to — Vaša žena je bi-
la iz Francoske? Pri Sveti Kr-
madi vojak, kaj neki pripove-

ninarji poščejo kraljevo vdo-
vo v Parizu!"

"Bila je iz Genove, kjer je
bil njen oče član velikega sve-
ta. Dobavljal sem v Genovo že-
lezino, odtam sem jo kot naj-
lepše plačilo pripeljal v Šta-
jer. Pa mi je umrla. Ta sin je

vse, kar mi je ostalo od njene
lepote in ljubezni."

"Dosti vam je ostalo v tola-
žbo in veselje," je rekel cesar.
"Vaš sin je lep, hraber in ulju-
den. Gotovo ga zelo ljubite."

Odprla so se zadnja vrata iz
ebenovine, ki so vodila v ma-

mornato dvorano. Skozi to-
likanska okna se modro pla-
neče vlija vanjo poletno
mladansko solnce. Obločje
leskečejo v zlatu, proti zasu-
diijo z modro svilo zas-
vata v cesariciho spalnico.
(Dalje prihodnjice)

Eno izmed najbolj
važnih naznanil

KI JIH JE ŠE IZDAL U.S. ZAKLADNIŠKI ODDELEK

Kampanja za 9 bilijonov dolarjev
posojila zmage je sedaj v teku.

Ta teden je začela ameriška vlada s
kampanjo, da si izposodi devet bilijo-
nov dolarjev iz hranilnih vlog in dru-
gih skladov, kot važen del za zmago v
tej vojni hitreje in popolneje.

Tekom teh kritičnih tednov vas bodo
morda obiskali zastopniki ene ali druge
sekuritetnih firm ali bank, ki bodo
dali na razpolago svoj čas in napor
brez vsake odškodnine za odbor sklada
zmage. Ta vam bo razložil na primer,
kake koristi boste dobili od novega
bonda zmage, ki nosi 2½% obresti.
Kadar pride, ga sprejmite prijazno,
ker pomaga k zmagi. Ako ne bo pri-
šel, vprašajte svojega bankirja za vse
podrobnosti. Vi lahko kupite za vsako
vsoto.

Mnogo ameriških družin je danes
razdrtih. Milijone jih je zapustilo

domove ali delo; tisoče jih je dalo ži-
ljenje in mnogo jih je pripravljenih
za isto.

Toda vlada, vaša vlada vas ne vpra-
ša, da bi ji kaj dali k tem devetim bi-
lijonom dolarjev. Vpraša vas, da bi ji
posodili ves denar, ki ga sploh morete
investirati tam, kjer je najvarnejša
investicija na svetu in po dobrih obre-
stih.

Kadar se oglasi pri vas pooblašče-
nec za posojilo zmage, pomnite, da je
to v vašo lastno korist, kot je v korist
vaše dežele, zato ga poslušajte in in-
vestirajte.

Stopite v eno izmed naših bank, kjer
vam bodo vse natančno razložili, kako
boste investirali varno in po dobrih
obrestih.

North American Bank Co.

6131 St. Clair Ave.

15601 Waterloo Rd.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne
potreščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI
V KOLONO NAŠIH MALIH OGASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA
INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM
DNEVNIKU IŠČEJO... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli
tozadevni oglas v Ameriški Domovini

V SPOMIN

PETE OBLETNICE PREZGOĐNJE
SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA
SOPROGA IN DOBREGA OČETA

Louis Champa

ki je za vedno zatisnil svoje oči
2. decembra, 1937.

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
reanice sonce ne stemi,
tam sonce sreče Ti ne ugasne.

Žalujoci ostali:

VERA, soproga in otroci.

Cleveland, O., 2. decembra, 1942.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokli-
čete vsak čas, podnevi ali po-
noči. Delo garantirano in
hitra postrežba. Obrnite se
z vsem zaupanjem na vašega
starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Velika izbira
moških in deških
božičnih daril

Deški reversible fingertip
COAT	5.45
Moški Royal LUMBER-
JACKET	5.95
Moški MALLORY
KLOBUKI	5.00
Moški BRENWOOD
volneni JOPICI	3.95
Moški žepni ROBCI v
zavoječkih, 3 za	1.00
Moške BATH ROBES
.....	4.95 do 9.75
Moške SRAJCE	1.50 do 2.95
Moški volneni MUFFLERS
.....	1.29 do 2.98

JOHN MOČNIK
MENS WEAR & TAILORING

772 E. 185. St.
IV-4154

Gornja slika nam predstavlja oddelek našega vojaštva,
ki je namenjeno za ojačenje naših maršev na Salomon
otokih. Slika je bila posneta pred odhodom ladje iz Nove
Kaledonije. V ospredju na sliki je podadmiral Robert L.
Ghormley poveljnik tega transporta.